



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

26 De choreis publicis inter mares & foeminas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

da, vel partes vicinas: Et isti aspectus illi citi sunt, etiam si fiant ob solam delectationem quae sensum sequitur aspiciendo.

Secundo queritur, An oscula, amplexus, & tactus inter coniuges abique viro coitu coniugali, & abique villa cogitatione copula, sed solum simpliciter ob delectationem sensus in oculis, amplexibus, & tactibus abique viro periculo voluntarie pollutionis, liciti sunt? Respondeo, esse licitos. Ita Caet. Sot. Silvest. Tabien. Armill. *vbi supra*, & Naur. cap. 10. num. 12. nam eo ipso, quod fiant inter eos, simpliciter abique villa mala intentione, sunt simpliciter ex officio, obsequio, & amore coniugali. Item fiant ut benevolentia, & amoris coniugalis signa, causa, & effectus.

Tertio queritur, An ista sunt licita simili modo inter sponsos? Notandum est, posse nos loqui de sponsis, vel inter quos fuerunt sponsalia per verba futuri temporis contracta, vel per verba praesentis temporis. Si loquamus de sponsis, qui sunt per verba praesentis temporis, communis est sententia, licita esse predicta inter eos, quoniam sunt vero coniuges. Sic Caet. Armill. Tabien. Silvest. Naur. locis citatis. Si loquamus de sponsis, qui sunt tantum per verba futuri temporis, maius est dubium. Sed nihilominus dicendum est, inter eos sibi similes, quae diximus oscula, amplexus, & tactus non libidinosos, esse licitos. Hoc aperte de his sententia Caet. Tabien. Naur. *vbi supra*. Et ratio est, quoniam ista inter eos sunt signa amoris confirmatoria sponsalium contractorum.

Quarto queritur, Quid dicendum de scemina, que certe nouis le tangi ab aliquo iuvene libidinose ex mala intentione, ipsa tamen tangit eum secundum motum patris in signum benevolentie, vel familiaritatis, vel cognitionis, an tunc teneatur resistere, & non permettere, ut ille alius talis iuvenis osculetur, amplexetur, aut tangat, sed illum repellere, vel se subtrahere? Respondeo in primis, si tactus fuit ex tempore, tenuerit resistere, non tangatur, etiam si id fiat in loco secreto, hoc certum est apud omnes. Secundo, si tactus fuit non secundum tempore, sed cum secundum motum patris in signum benevolentie, vel cognitionis, vel alterius rei honestae, tunc si fuit in publico coram aliis, non teneat resistere, aut se subtrahere, aut illum repellere, quoniam efficit peccatum alterius proderet, aut scandalum præbere aliis mali, aliquid suspicandi. Item quoniam feminis iure suo virtutis osculando, amplexando, vel tangendo illum ex more patria in signum benevolentie communis, & ille alius sibi imputet, siquidem in alio animo abicitur signis consuetis. Sic Caetanus, Silvest. Tabien. Armill. locis citatis. Sed propter hanc dico, Tertio, si ista in secreto fierent, & posset feminis commode, vel illum repellere, vel se subtrahere, tunc teneatur ad se subtrahendum, vel illum repellendum, si ille alius peccat ex passione humana, quoniam teneatur, quoniam pollutum, peccatum proximi deutare. Haec colliguntur ex Silvestro, Tabieno, Armilla, *vbi supra*.

Quinto queritur, An oscula, complexus, & tactus, quando peccata sunt, eo quod sunt libidinosi, sunt distincta specie pro varietate specifica distincta personarum inter quas fiant, v.g. si fiant cum Monialibus, aut a persona habente volum castitatis, an sunt sacrilegia: si fiant cum cognatis, an sint incestus: si fiant cum conjugatis, sunt adulteria? Communis est sententia, esse distincte specie pro varietate personarum. Sic Caetanus, Tabien. Armilla, Naur. *vbi supra*.

In hac re dico, Primo, certum est apud omnes, quando illa fiant ex intentione libidinis, aut cum periculo incendi in libidinem, variari specie pro varietate ipsius libidinis, quae est materia, & obiectum ipsius male intentionis. Tunc dubium constituit in eo, quidnam sit dicendum, quando ista fiant ob solam delectationem tactus, que percipitur osculando, amplexando, tangendo abique villa mala intentione, aut periculo libidinis. Dico secundo, tunc etiam ista distinguuntur specie pro varietate personarum, quoniam reducuntur ad eandem speciem, eo quod sunt luxu-

rie, & libidines quædam inchoatae, quæ ex se tendunt ad luxuriam, & libidinem consummatam.

De Chorœis publicis intermares, & feminas.

CAPUT XXVI.

PRIMO notandum, In nuptijs & diebus festis, & alijs publicis latriis iudei consuece sunt chorœ, in quibus quoniam communiter iuvenes soleant pueras manu ducere, & digitos stringunt, & pueras viduas eis chorœ agere. Dubitatum est in eis. Autem, an iste chorœ sint licite, & an licite permittantur in populis, an penitus tollenda, eo quod occasiones prebeat multorum peccatorum.

Secundo notandum, Chorœ istas etiam si dicantur licite, virtutis, & male fieri iniurias modis. Primo, ratione loci prohibiti, vt si fiant in locis sacris. Secundo, ratione temporis, vt si fiant tempore, quo Missarum sacrae celebrantur, & impeditur officia divina. Tertio, ratione personarum, vt si exercantur a clericis, qui iure communis canonico arcenuntur ab istis chorœ: quod fuit renouatum est hodie in Conf. Trident. Sess. 22. cap. 10. & sess. 24. cap. 12. Quartio, ratione modi, vt si hanc modo impudico, & lascivo. Quinto, ratione præi intentionis, vt si fiant ex animo libidinoso. Legi Sacrae, Angelum, Tabiensem, Armillam, Caetianum in verbis Chorœ.

Primo queritur, An Chorœ sunt damnanda ut peccata mortalia? Ne propondo ex communis opinione omnium, quos iam rectuli, non esse damnandas ut peccata mortalia: quoniam ex se illicite non sunt, sed tantum ex mala intentione, aut abusu, aut ex probabili periculo libidinis in aliquo, aut ex aliqua alia circumstantia.

Secundo queritur, An iure prohiberi possint ruficicæ chorœ in diebus festis confusci? Aliquai autem, id fieri posse. Caret. *vbi supra* ait, imprudenter prohiberi illud: quoniam si ruficicæ chorœ arcentur, otio vacuum, & alia peiora facient. Item quoniam ista non sunt ex se mortalia peccata. Item sunt signa publicæ latitiae, & consuetudini, ergo imprudenter prohibentur. Item pro more sunt, & locum illi ea sunt ex abuso male eis intentionem. Item cum publice coram omnibus fiant, magna ex parte collunt occasio libidinis. Item hinc patere solet adiutor ad matrimonia contrahenda: nam conciliari solet benevolencia inter aliquos iuvenes, & puellas, ex qua deinde confabuntur inter eos coniugium.

In hac re dico, non esse prohibendos huiusmodi ruficicæ chorœ, ita ut condemnentur, tanquam committentes peccata mortalia; iure tamen posse, & debere moneri, ut in his chorœ, & alijs ludis similibus ibi caueant ab omnibus peccato, & occasione libidinis.

Tertio queritur, An in istis chorœs prohiberi debet modus, quo feminæ prodeunt nudis, per orbem, & eleganter ornatae, qui quidam mos, & coutume, nonnullis in provincijs Christianorum inveniunt? Respondeo, in his tollendum esse abusum, & non facile confundendum condemnandum: nam pro more patrum, & provinciarum, quod alii laicè, & impudicè fieri iudicatur, alii non ut laicè, sed licite, & honestè, vt ait Silvester *vbi supra*.

De Sacrilegio.

CAPUT XXVII.

PRIMO notandum, hic non agi de sacrilegio in generali, vt est peccatum contra virtutem moralē, que dicitur Religio: sed agimus hanc de sacrilegio determinato, vt reperitur tantum in materia luxurie, hoc est agimus de luxuria, vt est sacrilegia, que propter deformitatem, quam habet cōtra castitatem, habet etiam deformitatem aliam contra virtutem, que est, & dicitur religio.

Secun-